

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010211
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3816010211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi pred samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. júna 2016 takto

rozhodol:

O b ŷ a l o v a n ý : W. K., nar. XX.XX.XXXX v G.,
okres Prievidza, trvale bytom Z.,
C. č. XX/XX,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí I. Š., nar. XX.XX.XXXX a K. Š., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, číslo 12C 213/2008-64 zo dňa 11. júna 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. júla 2009 bol zaviazaný platiť matke detí P. Š. výživné 140 eur mesačne a to do 20-teho dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v Z. vyhýbal od 01. júla 2014 do 06. júna 2016, s výnimkou obdobia od 21. decembra 2014, kedy utrpel úraz, do 23. februára 2015, dokedy sa liečil, tým, že jeden zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho žiadosť, následne sa krátkodobo zamestnal, po čom bol nezamestnaný, od 26. júna 2013 bol evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pričom Úrad práce mal od 18. apríla 2013 v ponuke voľné pracovné miesta so základným vzdelaním a voľné pracovné miesta gumárov a zámočníkov, na tieto nerefletoval a zamestnal sa na pracovnú zmluvu až od 01. februára 2016, od októbra 2014 do 23. marca 2016 zaplatil poškodenej P. Š.Č. 1.360 eur a na výživnom jej zostal dlhovať 1.580 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Trestného
Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.

zákona číslo 300/2005

a za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. Š., vypočul poškodenú B. Z., oboznámil s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný W. Š. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní sa v podstate k spáchaniu trestnej činnosti doznal. Uviedol, že je pravdou, že rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 12C 213/2008 zo dňa 11. júna 2009, právoplatným dňa 03. júla 2009 mu bola určená povinnosť platiť výživné na obidve dcéry vo výške 140 eur a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky detí. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyjadril sa k plateniu výživného na dcéry. Uviedol, že je pravdou, že bol zamestnaný vo firme T. K. T. v B. K., kde pracoval ako P., zarobil okolo 500 eur mesačne, pričom od tohto zamestnávateľa odišiel na vlastnú žiadosť z dôvodu, že mal ísť pracovať do X.. Ďalej uviedol, že v X. nastali problémy, odišiel odtiaľ a nahlásil sa na Úrade práce, pričom neskôr pracoval len brigádnicky, neskôr utrpel úraz a na tento sa liečil, pričom nemocenské dávky nepoberal. Uviedol, že zamestnanie na Úrade práce si sám nevyhľadával a výživné platiť podľa toho, koľko brigádnicky zarobil. Uviedol, že od februára 2016 pracuje a výživné v súčasnej dobe si plní.

Poškodená B. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 12C 213/2008 zo dňa 11. júna 2009 bol obžalovaný zaviazaný platiť výživné na dcéry sumou 140 eur. Poškodená sa vyjadrila k plneniu výživného zo strany obžalovaného. Na záver uviedla, že obžalovaný zameškané do dnešného dňa neuhradil, pričom maloleté deti tým, že obžalovaný neplnil výživné netrpeli núdzou.

Obžalovaný je okrem samotného doznania, výpovede poškodenej B. Y. z konania usvedčený aj listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 12C 213/2008 zo dňa 11. júna 2009, ktorým bol obžalovaný zaviazaný platiť výživné na dcéry v sume 140 eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci. V spise sa nachádzajú rodné listy maloletých detí, správy o návšteve školy, rozhodnutie o začatí exekúcie, doklady o platení výživného, rozhodnutia o vyradení obžalovaného z evidencie uchádzačov o zamestnanie, správy od bývalých zamestnávateľov.

Z obsahu spisu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 134/2015 a to z trestného rozkazu pod sp. zn. 1T 134/2015-69 súd zistil, že obžalovaný bol dňa 28. septembra 2015 odsúdený pre pokračovací prečin ohrozenia pod návykovej látky podľa § 289 ods.1 Trestného zákona k spoločnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, bol mu uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, pričom trestnej činnosti sa dopustil počas skúšobnej doby.

Súd po prevedenom dokazovaní, zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrne, hoci obžalovaný popieral, že by sa trestnej činnosti dopustil, vzhľadom na výpoveď poškodenej B. Z., vzhľadom na listinné dôkazy, mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 12C 213/2008 zo dňa 11. júna 2009 bol obžalovaný zaviazaný platiť výživné na dcéry v sume 140 eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci. Z prevedeného dokazovania taktiež pre súd vyplynulo, že obžalovaný za celé obdobie na výživu poslal výživné 1.360 eur a na výživnom jej zostal dlhovať 1.580 eur. Z dôvodu, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať, súd preto jeho konanie tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.. Podľa názoru súdu, obžalovaný si vyživovaciu povinnosť mohol plniť, pretože z prevedeného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný mal trvalé zamestnanie, pričom z tohto zamestnania odišiel na základe svojej žiadosti, v čase trvalého pracovného pomeru mal dostatok finančných prostriedkov, teda mal dostatočný príjem na úhradu výživného a len jeho zavinením došlo k tomu, že rozviazal pracovný pomer a nemal finančné prostriedky na úhradu výživného, pričom ako vyplýva zo správy Úradu práce, v čase, keď bol obžalovaný nezamestnaný, tak na trhu práce sa nachádzali zamestnania, ktoré obžalovaný mohol vykonávať.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na tom, aby bola zabezpečená riadna výživa maloletých detí. Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcou okolnosťou

je to, že trestnej činnosti sa dopustil počas skúšobnej doby. Motívom konania obžalovaného bola nezodpovednosť.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia ustanovenia § 38 ods.4 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní jeden rok, pre výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom súd mohol uložiť jedine nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože obžalovaný sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby.

Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.